

[Kultur- og kommunikationsministeren]

findes regler for, hvordan museet arbejder med disse ting, og også for udplacering af billeder fra samlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om radio- og fjernsynstransmission af Folketingets forhandlinger.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.
(Fremsat 23/2 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal straks og meget kort sige, at regeringen må afvise det forslag, som her er fremsat, om, at vi skulle have et pålæg om at stille en kanal til rådighed for Folketinget til direkte og permanent transmission af radio- og fjernsynsprogrammer fra Folketingets forhandlinger.

Jeg gør det af principielle grunde, fordi adressen på forslaget er forkert. Regeringen skal ikke blande sig i, hvordan Folketinget, som har sin egen suveræne stilling, skal tilrettelægge offentlighedens adgang til information om Tingets arbejde. Det er en drøftelse, som må foregå inden for Tingets rammer, og det må være Folketingets Præsidium, der er det sted, man henvender sig for at tale om, hvordan Folketingets forhandlinger bringes ud. Det er Folketinget selv, der har ansvaret for sin Folketingsti-

dende og for alt det andet materiale, der kommer ud. Det er her i dette Ting, hvor regeringen ikke har noget at gøre som regering, beslutningerne og overvejelserne over disse ting må ske.

Regeringen vil naturligvis gerne bistå med at undersøge mulighederne for at fremme offentligheden om Folketingets forhandlinger i det omfang, Folketinget ønsker det. Men disse muligheder – det kan jeg også sige ganske kort – er små og begrænsede.

Lad os se på tv først. Hvis man forestiller sig, at Danmarks Radio skulle pålægges den opgave at stå for transmission af forhandlingerne her i Tinget, så vil det ikke være muligt for regeringen at pålægge Danmarks Radios styrelse at gøre det. Ifølge radioloven er Danmarks Radios styrelse et selvstændigt organ med sit eget selvstændige programansvar, som ikke af regeringen kan pålægges pligt til transmission. Det ville kræve en lovændring.

Vi har desuden det problem eller det faktum, at vi kun har et begrænset antal landsdækkende tv-frekvenser, hvoraf den ene er fastlagt til brug for Danmarks Radio, den anden til TV 2. Dermed er de muligheder, vi har i senderområdet med hensyn til tv, udtømte, også fordi vi, selv om vi nu bygger nye sendere, som giver en programmulighed, har reserveret den til Danmarks Radios overgang fra VHF- til UHF-området.

Med hensyn til radio kan jeg nævne – det synes jeg er vigtigt at understrege, fordi det netop viser, hvordan beslutningsgangen i dette må være – at vi tidligere har behandlet et forslag fra Fremskridtspartiet, der lignede dette, om radiotransmission af forhandlingerne i Tinget. Da måtte jeg på samme måde sige, at det var hverken Danmarks Radios eller regeringens opgave at tage stilling til det.

Siden er der etableret kontakt mellem Folketingets Præsidium og telefonselskaberne om at udvide de muligheder, der i dag er for at lytte med på forhandlingerne over telefonen, altså ikke i radioen, men som en telefonservice. Det er præsidiets, der forhandler med telefonselskaberne om en sådan ordning. Jeg ved, at telefonselskaberne i løbet af denne uge forventes at fremsende en status til Folketingets Præsidium vedrørende mulighederne for offentlig adgang til telefonisk aflytning af forhandlingerne i folketingsalen.

[Kultur- og kommunikationsministeren]

Der kan være flere forskellige løsningsmuligheder, det skal jeg ikke gå ind på. Det kan være en servicetelefonordning, som man kan ringe op på, svarende til Telefonavisen, eller hvad man kan tænke sig; der kan være andre muligheder.

Telefonselskaberne arbejder med problemerne og forventer at kunne fremlægge en endelig løsning inden 3-4 måneder, og så bliver det Folketingets Præsidium, Folketinget, der må tage stilling til, om dette er en rimelig måde at bringe Folketingets forhandlinger ud på.

For at slutte: Det er Folketingets anliggende. Regeringen må afvise forslaget, fordi det ikke er regeringens sag. Det er ikke regeringens bord.

Birte Weiss (S):

I Socialdemokratiet opfatter vi forslaget sådan, at der hos Fælles Kurs er overordentlig stor respekt for Folketingets arbejde, en respekt, der er så stor, at intet guldkorn må gå tabt! Alt skal ud til alle. Alt skal fastholdes, helst i både ord og billede.

En så stor andægtighed over for det parlamentariske arbejde gør naturligvis indtryk på os, og derfor vil vi foreslå Fælles Kurs at rette henvendelse til TV 2. Derovre vil de så grumme gerne fordoble sendetiden uden at have penge til det og uden at have budget til det.

Det passer helt fint, for ifølge Fælles Kurs' forslag vil man ikke kunne påregne særlig store omkostninger ved at lave faste transmissioner af både radio og tv fra Folketinget. På den måde kan Jørgen Schleimann få – endda for en billig penge – en tv-kanal, som er endnu større end Danmarks Radio, og som har endnu flere sendetimer.

Det, Fælles Kurs kan få ud af det, vil så være, at de kan få lov at komme i fjernsynet hele tiden, alle fire, meget længe.

Sådan kan selv tilsyneladende modstridende interesser alligevel komme til at forenes, og jeg kan næsten ikke sige andet end lykke til! Mere realistiske muligheder for at gennemføre det her forslag kan vi faktisk ikke få øje på.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på Socialdemokratiets ordfører, at man ikke er interesseret i, at den danske befolkning får kendskab til, hvad der sker i Tin-

get. Det kommer ikke bag på mig. Det er faktisk noget, jeg har været vidne til altid, hvor Socialdemokraterne har været.

Når det er et spørgsmål om at komme i tv, som det bliver sagt, er det noget, man selv tænker, og jeg vil nærmest sige: Tyv tror, hver mand stjæler.

Det, der er en kendsgerning, er, at der deroppe er tv-overvågning hele tiden, mens denne sal er åben, og der er direkte adgang til radiostationen nede i kælderen. Det vil kun være et spørgsmål om at åbne op; så kommer det ud. Danmarks Radios tv åbner først kl. 15.30.

Det vil sige, at der er rig mulighed, og hertil kommer, at Tinget jo kun har 97 arbejdsdage om året, og da vil det vel være rimeligt.

Men det ville også være godt, hvis man i Danmark kunne se, hvad der skete i dag, da Folketinget åbnede kl. 13.00. Da var der ni mand til stede i folketingssalen, hvoraf de fire repræsenterede ét parti med fire mandater. De fem andre repræsenterede 175 folketingsmedlemmer. Det er for mig en udvisning af foragt for borgerne i dette land, og det har intet med demokrati at gøre. Men det er åbenbart den måde, fru Birte Weiss og Socialdemokratiet mener man skal behandle folk på.

Flemming Jensen (KF):

»Folketinget pålægger regeringen at etablere direkte og permanent radio- og fjernsynstransmission fra alle møder i folketingssalen.« Det er kort og kontant – i hvert fald tilsyneladende.

Men hvad kommer møderne i folketingssalen egentlig regeringen ved? Er det ikke Folketinget selv, der gennem præsidiet står for Tingets informationsvirksomhed? Selvfølgelig er det det, og sådan bør det fortsat være. Det er også gået sådan de senere år, at der heldigvis er kommet stadig større åbenhed om Tingets arbejde. Denne åbenhed har koncentreret sig om det rent tekniske med arbejdsgangen og informationen herom og om det politiske, som jeg i øvrigt nok tror pressens folk er bedre til at udvælge i stedet for at sende en strid strøm af ord.

Vi tror ikke en døjt på, at permanent radio- og tv-transmission af alt, hvad der siges her i salen, vil styrke interessen. Jeg var lige ved at sige: Tværtimod.

I øvrigt kan regeringen eller Folketinget vel ikke pålægge Danmarks Radio, hvad den skal sende. Det ville give uhyggelige perspektiver.

[Flemming Jensen]

Selvfølgelig er det rigtigt, at befolkningen har svært ved at følge arbejdet herinde som i så mange andre offentlige råd, men netop derfor er det danske parlament ganske åbent, og netop derfor kunne man i øvrigt ønske, at flere meldte sig ind i det politiske parti, de stod nærmest – eller en gang imellem skal man sige: Var mindst uenig med.

Vi ved også, at vi får mange henvendelser fra enkeltpersoner og organisationer, når der behandles sager, der direkte berører vedkommende. Så følger de debatten levende. Det er rigtig mange, vi hører fra.

Forslagsstillerne har ikke vurderet – det er måske også svært – hvad permanente udsendelser vil koste. I hvert fald har de ikke oplyst noget om det i bemærkningerne. Men det er næppe gjort blot ved at stille nogle apparater op og så lade dem snurre.

Og så får vi en moralsk opsang, som vi også fik for et øjeblik siden. Men jeg er overbevist om, at hr. Preben Møller Hansen og Fælles Kurs lige så vel som vi andre ved, hvor utallige gøremål der findes også uden for salen, og at vi måske ofte gør borgerne en større tjeneste ved at komme til dem og lytte til, hvad de siger, end altid at sidde her.

Tommy Dinesen (SF):

I beslutningsforslaget står der bl.a., at man vil højne folkestyret, og det er flotte ord, det er meget flotte ord. Og så skriver man noget om, at det generelt er svært for befolkningen at følge med i, hvad der foregår i folketingssalen. Det kan der være noget om, men tilbuddet er der, og når man står her, så er der i hvert fald ikke nogen, der har taget imod tilbuddet, det skal man være klar over.

Der står også nogle bemærkninger om, at det ville højne moralen blandt medlemmerne. Nu har vi lige hørt af hr. Preben Møller Hansen, at der kun var ni her, da man startede kl. 13.00. Jeg synes ærlig talt, at det er en underlødighed måde at køre denne debat på. Hr. Preben Møller Hansen må jo have været herinde så længe, at han ved, at folketingsmedlemmerne ærlig talt laver ret meget.

Vi står i SF i den situation adskillige gange med de 27 medlemmer, vi har, at vi ikke kan tage de aftenmøder, vi bliver bedt til ude omkring i landet. Man kan, tror jeg, åbne adskillige aviser – i hvert fald dér, hvor jeg bor – og se, at fol-

ketingsmedlemmerne skriver nogle artikler, de prøver også på at skrive lidt om, hvorfor der er nogle tomme stole, hvorfor der nu er nogle møder rundt omkring.

Jeg synes, det er for dårligt at køre den måde, især når man vil højne folkestyret. Det kører helt ved siden af, synes jeg nok.

Jeg kunne heller ikke lade være med at tænke over, da jeg læste forslaget, hvem der, hvis man sendte tv herfra hele tiden, skulle betale. Det står der ikke noget om. Skulle det være ved reklameindtægter? Var der ærlig talt nogen, der ville betale ekstra licens for at høre, hvad der blev sagt ved nogle af behandlingerne? Eller var der nogen, der ville sponsorere en udsendelse herfra? Det tror jeg ikke.

I SF er vi enige i, at så meget som muligt skal komme ud til folk, og vi står fast ved det, vi sagde i sin tid, da Fremskridtspartiet havde et forslag om, at der skulle være radiotransmissioner herfra. Det mener vi også, og vi mener, det er den måde, man bedst gør det på.

Og det har ikke noget at gøre med, at folk ikke skal have lov til at se eller vide, hvad der foregår her. Der er adskillige, der har skrevet til undertegnede, vel også til andre, og bedt om at få Folketingets forhandlinger, hvor man udmærket kan se, hvad der er blevet sagt, og det er en meget god måde at gøre det på, tror jeg.

Det har ikke noget at gøre med, at folk ikke må vide, hvad der foregår her, når vi siger nej til tv. Det har noget at gøre med, at man ikke ved, om der i det hele taget er kanalplads osv. Det har forslagsstillerne heller ikke undersøgt.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på hr. Tommy Dinesen, at han er meget bekymret for samfundets økonomi, idet han stiller spørgsmål om, hvem der skal betale. Sådan som det foregår nu, får folketingsmedlemmer mig bekendt ikke betaling for at deltage i tv-udsendelser. Og hvis man sender herfra, er det kun teknikerne, der skal have penge, og de skal have penge alligevel.

Hr. Tommy Dinesen giver også udtryk for, at det er underlødigt, at man omtaler, at der kun var ni til stede i folketingssalen, og begrunder det med, at SF har svært ved at skaffe folk til at deltage i de aftenmøder, de bliver indbudt til.

Nu ligger det tilfældigvis sådan, hr. Tommy Dinesen, at undertegnede har en fuldkommen

[Preben Møller Hansen]

konkret liste over de udligningsaftaler, SF har foretaget med andre partier, således at man kan udeblive her fra folketingssalen. Jeg ved helt konkret, at da vi behandlede finansloven, var hr. Tommy Dinesen ikke så interesseret i det mest afgørende problemkompleks overhovedet her i Folketinget. Da tog han på ferie på Mallorca fuldt lønnet af Folketinget. Så lad være med at interessere dig så meget for, hvad det koster.

Det, det drejer sig om, er, at mennesket skal have mulighed for at se, hvad der sker herinde, at høre tingene. Det er da rigtigt, at når vi er hen under aften, er der ikke ret mange på tilhørerpladserne. Men der er tusindvis af mennesker rundt omkring i landet, der ikke har råd til at køre herover til København, og de burde vel også have adgang til at overvære, hvad der sker i Folketinget, hvilke diskussioner der foregår, og hvad der er belæg for, og hvad der ikke er belæg for.

Det, det drejer sig om, er, at når man er tillidsmand, skal man værne om og varetage tillidsfunktionen, og det gør man bedst ved at orientere og åbne op, så alle kan se, hvad man beskæftiger sig med.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal henstille, at man ikke gør debatten her personcentreret.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Det er derfor, jeg godt vil sige, at man jo kan læse Folketingets referater. Der kan man se, at den normale taktik hos Fælles Kurs er, at når de ikke kan klare sig med argumenter – de argumenter, der blev brugt af hr. Preben Møller Hansen, havde jeg i forvejen imødegået – bliver de personlige med det samme. Det er selvfølgelig en måde, man kan gøre det på. Det er i orden.

Vi har ikke sagt, at vi ikke vil være med til at undersøge det økonomiske i det her. Det er sagt utallige gange, at man får nogle forslag fra Fælles Kurs, der i løbet af en 4-5 måneders periode har drejet sig om godt og vel 100 mia. kr., hvis det bliver regnet sammen. Det er da meget pænt. Det kunne SF ikke engang klare i vores ungdomsdage.

Det, det drejer sig om, er vel det forslag, vi behandler, og vi har sagt, at vi er interesseret i,

at det med radio kører videre, og at det med tv måske ikke kan lade sig gøre teknisk. Det var vel meget rart at finde ud af det, inden man fremsatte forslaget.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kunne forstå på den larmende tavshed hos hr. Tommy Dinesen, at han accepterede, at det var korrekt, hvad jeg sagde: SF har nogle udligningsaftaler, der indebærer, at de ikke er i folketingssalen, og at hr. Tommy Dinesen også accepterer, at det var korrekt, hvad jeg sagde, at da vi behandlede forslaget til finanslov, var den pågældende på rejse til Mallorca på ferie på fuld løn.

Det er den slags ting, vi mener er urimelige. Vi mener, at når vi får løn som tillidsmænd, så skal vi virke som tillidsmænd. Så skal vi ikke bare sige: Nå, skidt med det. Vi bliver valgt hver fjerde år, eller hvornår det nu sker. Så skal vi altså virke i den periode, og det er sådan set det, vi gerne vil medvirke til.

Og så er spørgsmålet selvfølgelig, hvad det koster, men det er ikke vores problem. Vores problem er uafsluttelig at sikre, at informationerne går i en strid strøm ud til den del af befolkningen, der er interesseret.

Der kommer en sidebemærkning om, at vi har fremsat forslag, der koster 100 mia. kr., dem kunne SF ikke engang finde. Nej, det kan SF ikke, for SF vil ikke være med til at afskaffe militæret; de vil ikke være med til at lægge en ekstraskat på formuerne her i landet osv. Men det vil Fælles Kurs, og derfor kan Fælles Kurs finde pengene, for vi griber ind over for kapitalen og formuerne. Det er vores opgave som tillidsmænd for arbejderklassen.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi vender tilbage til ordførerrækken og til beslutningsforslag nr. B 123.

Helge Sander (V):

Dette forslag drejer sig overhovedet ikke om, at hr. Preben Møller Hansen ønsker at informere den danske befolkning noget mere. Fælles Kurs vil hele tiden gerne demonstrere, hvor flittige de tror de er. Med dette forslag udstiller Fælles Kurs deres totale uvidenhed om, hvordan det parlamentariske arbejde er. Fælles

[Helge Sander]

Kurs tror, de er valgt til at holde disse fire stole nede bagest i salen varme.

Efter min bedste overbevisning er Fælles Kurs valgt til at passe deres folketingsarbejde, og det er noget ganske andet, for kun en meget, meget lille del af det, der forstås ved egentligt folketingsarbejde, foregår her. Ude i huset foregår der helt andre ting og meget væsentligere ting.

Dermed underkender jeg ikke det, der foregår i folketingssalen, men hvis jeg skal stille det meget på spidsen, skulle det være således, at det kun var tilladt den respektive minister og de ni ordførere at være i salen, mens man behandlede et forslag. De øvrige burde være i gang andre steder i huset eller uden for huset, hvor der virkelig arbejdes, i stedet for bare at sidde og holde stolene varme.

Det er en total misforståelse, og derfor synes jeg, det er herligt, at vi nu får det demonstreret med et så tåbeligt og totalt ubrugeligt beslutningsforslag.

Vi kan bare tage det forslag, vi har i dag. Sammen med de mange, hr. Tommy Dinesen har nævnt, der løber op i over 100 mia. kr., har det været totalt ubrugelige forslag, fordi de hverken er gennemarbejdet, analyseret eller udformet på en sådan måde, at man med rimelighed kan behandle dem. Det er simpelt hen forslag, der på forsiden har 2-3 linjer og indeni kun 12, 15, 16 linjer til begrundelse.

Det var en af de ting, Fælles Kurs skulle gå i gang med samtidig med at passe de mange møder og det meget udvalgsarbejde, der foregår her i huset.

Denne sag hører under kulturafdelingen. Kl. 13.00 i dag, hr. Preben Møller Hansen, sad vi, der er i Kulturudvalget, oppe i kulturudvalgsværelset, fordi vi havde, jeg tror en dagsorden på 10, 12, 14 punkter.

Sådan er der hele tiden ting i gang herinde, og derfor opfatter vi vores folketingsarbejde som noget, der foregår over hele huset, og ikke bare det at holde disse fire stole varme, som Fælles Kurs prioriterer så højt.

Hr. Preben Møller Hansen nævner det kamera, der hele tiden optager, hvad der sker på talerstolen. Det er rigtigt, men det vil ikke engang være tilfredsstillende for Fælles Kurs, for man vil have det således, at kameraet kan panorere ned på de fire medlemmer, der sidder der hele tiden, så man kan se, hvor flittigt parti-

et er. Det rækker vel ikke engang, så alligevel kommer der penge ind i billedet.

Jeg vil gerne slutte af med at nævne en ting, som også er et hjørne af dette forslag. Det er, at selvfølgelig skal vi have mest muligt ud fra Tinget. Jeg er overbevist om, at det sker bedst ved en redaktionel bearbejdning. Hvorfor er der ellers så mange, der læser det i dagspressen og ikke vores grønne hæfter med Folketingets forhandlinger? Der er ingen, der orker hverken at læse Fælles Kurs' eller andre medlemmers lange udredninger, hvis ikke det lige er noget, der specielt er interesseret i.

Hvis folk er specielt interesseret, er det en glimrende ordning, vi er ved at få etableret nu. Det er et forslag, jeg for øvrigt fremsatte, efter at vi havde fået et tilsvarende forslag fra Fremskridtpartiet sidste år alene om radiotransmission. Jeg foreslog, at man simpelt hen brugte telefonledningen. Jeg kunne forstå på kulturministeren, at det er et forslag, Folketingets Præsidium vil sætte i værk meget snart. Så kan folk ringe op og lytte med i det omfang, de gerne vil.

Jeg er helt overbevist om – det har hr. Preben Møller Hansen ret i – at der sidder mange uden for København, organisationsfolk, almindelige politisk interesserede borgere, lokalradioer osv., som gerne vil følge med. Så kan de bare ringe op. Der er ingen økonomiske problemer forbundet med det, fordi man betaler, ligesom når man i øvrigt ringer op. Det eneste er bare, at det, man får, er det, der bliver sagt fra denne talerstol.

Dermed sikrer vi en informationsstrøm, som hr. Preben Møller Hansen ønsker, og det er vel at mærke en informationsstrøm, hvor det er brugeren, der betaler, i det omfang pågældende ønsker at følge med i Folketingets forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er ikke ualmindeligt i denne sal, at man snakker udenom, og at man kommer med nogle postulater, der ikke står mål med virkeligheden. Det var et helt tydeligt eksempel, vi netop har oplevet.

Det, der er en kendsgerning, er, at man opstiller til folketingsvalg. Det vil sige, at hvis man vælges, så er det til at være med i folketingsarbejdet. Hvis man skal ud til møder som partirepræsentant, så er det et partimæssigt ar-

[Preben Møller Hansen]

bejde. Partierne får 32 mio. kr. om året af det offentlige til at drive partimæssig virksomhed, og så kunne man jo gå derud.

Hvis hr. Helge Sander vil, vil jeg gerne i overværelse af f.eks. tv vise min mødekalender. Så kan vi sammenligne den med hr. Helge Sanders, og så tror jeg nok, man vil kunne se, at min mødekalender indebærer, at jeg er ude til møder i hvert tilfælde 500 gange om året med offentligheden, og det er mødevirksomhed, som sagtens kan foregå.

Så bliver der sagt udvalgsarbejde. Jamen prøv lige at læse de regler, der er for udvalgsarbejde. Der står helt klart og tydeligt, at udvalgsarbejde så vidt muligt skal lægges uden for tidspunkter, hvor der er møde i Tinget. Det er noget, man har vedtaget i denne sal, og det mener vi skal respekteres.

Det er sådan nogle ting, I ikke vil. Næh, I vil sige: Vi er til møde i udvalget. Så kan jeg sige: I går var der møde i et udvalg. Der kom tre, og så måtte man droppe det. Nu skal jeg ikke nævne, hvad det er, men det kan jeg gøre ved en senere lejlighed.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil forfærdelig gerne udveksle mødekalender med hr. Preben Møller Hansen, men det er ikke alene det, det handler om. Det handler om, hvorledes man forvalter tiden herinde, og om den misforståelse, som præger Fælles Kurs, at man tror, man skal sidde herinde og gøre sit folketingsarbejde om dagen. Det er i hvert fald blevet totalt umuligt at lægge udvalgsmøderne uden for møderne i Tinget, efter at Fælles Kurs er kommet ind, for møderne er blevet alenlange, men endnu mindre indholdsrige. Derfor er det fuldstændig håbløst.

Når hr. Preben Møller Hansen taler om de penge, der bliver givet, for at partierne kan informere rundt omkring i landet, ved hr. Preben Møller Hansen jo godt, at det, man ønsker rundt omkring, er, at folketingsmedlemmer kommer, uanset om det er fra Fælles Kurs eller det er fra Venstre. Det er der en god grund til, for vi skulle gerne besidde lidt mere viden end de fleste andre, da det er vores daglige arbejde. Jeg synes, det er urimeligt at kaste den del ind i debatten, som ikke er særlig realistisk.

Jeg glæder mig til at udveksle mødekalender med hr. Preben Møller Hansen. Jeg beklager

lidt, at efter min kalender mødes vi ikke nogetsteds rundt i landet, men det kan måske ske ved lejlighed.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det med mødekalender har til gengæld meget lidt med Folketingets dagsorden at gøre.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan sige en passant, at jeg har deltaget i en lang række møder, hvor Venstre har været, og der har siddet 3-4 mand fra en partiafdeling og kedet sig, fordi de hørte på folketingsmandens vrøvl. Så der har ikke været den store interesse i befolkningen for de møder, Venstres folketingsmedlemmer holder ude i landet, og jeg kan nævne mange andre.

Men lad det nu være, det er sådan set underordnet i sagen. Det, det drejer sig om, er, at det her forslag tager sigte på, at befolkningen skal have kendskab til, hvad vi siger herinde. Vi har aldrig sagt, at det skal være for at panorere ned over salen. Vi har tværtimod sagt, at vi har kameraet deroppe, og det peger direkte på Folketingets talerstol.

Derfor er det bare en påstand, der ingen hold er i, og jeg beklager selvfølgelig, at Venstres ordfører ikke har hold i de ting, han snakker om. Han fyrer bare af. Det synes jeg faktisk er lidt tåbeligt, når jeg netop har peget op på det kamera, som er stationært her i foretagedet.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Berlau har ordet for en kort bemærkning, og så er vi tæt på at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg havde ellers trukket min korte bemærkning tilbage før. Men når hr. Helge Sander gentager, at det er nødvendigt for Folketinget at tilrettelægge udvalgsmøder samtidig med, at der er møde i salen, så må jeg anholde det.

Sagen er den, at vi har en forretningsorden, og den må man overholde. Man kan ikke bare slå sig til tåls med, at det er man ikke i stand til at gøre, fordi man mener, at man har nogle andre gøremål et andet sted i huset.

Vi har klaget til Folketingets Præsidium og sagt, at vi ikke vil acceptere, at der bliver af-

[Berlau]

holdt udvalgs møder samtidig med, at der er møde i salen, når det står i forretningsordenen, fordi det naturligvis især vil ramme de små partiers mulighed for at passe deres ordførerskaber hernede i salen.

Af magelighedshensyn, fordi man skal holde fri mandag og fredag og ferier, og hvad ved jeg, har man altså foretrukket at koncentrere udvalgs møder og møder i salen på nøjagtig samme tid. Det er naturligvis uacceptabelt.

Marianne Jelved (RV):

Ideelt set er det et udmærket forslag, Fælles Kurs er kommet med, om direkte transmissioner. Men argumentationen om, at TV-transmissioner vil få flere medlemmer til at være til stede i salen, må jeg afvise. Det er nok til at afspore debatten og hensigten med forslaget.

Det er utroligt, at Fælles Kurs bliver ved med disse populistiske anklager. Hvis Fælles Kurs overhovedet mener noget som helst med deres betragtninger om demokratiet, så ville partiets medlemmer holde op med disse uafledelige populistiske refræner. Det har ikke spor med demokrati at gøre at bruge Folketingets talerstol til den slags ting. Vi har faktisk en hensigtsmæssig arbejdsdeling i Folketinget. Det er derfor, jeg er her lige nu f.eks. Og det er efter min opfattelse en udvisning af foragt for det parlamentariske arbejde, at Fælles Kurs uafledelig nedgør de 175 andre medlemmers arbejde.

Men der kan åbenbart ikke være særlig meget bud efter Fælles Kurs' medlemmer, og Fælles Kurs' deltagelse i det lovgivningsarbejde, der foregår uden for salen, er åbenbart ikke særlig væsentligt, siden Fælles Kurs kan præstere at sidde med fire medlemmer uafledelig i denne sal.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det sidste afsnit i bemærkningerne til beslutningsforslaget er med.

I praksis er forslaget nærmest urealistisk eller urealisabelt. Hele opbygningen af TV 2, regional-tv og lokal-tv osv. lægger beslag på frekvenser. Radiofrekvenserne er også beslagnet. Vi ønsker ikke i Det Radikale Venstre, at det er Folketinget eller et flertal, der skal bestemme programlægningen i tv og radio.

Men vi finder nu heller ikke i Det Radikale Venstre, at Danmarks Radio dækker forhandlingerne i Folketinget i tilstrækkeligt omfang. Det kunne vi godt ønske os bedre. Specielt sy-

nes vi, at tv-dækningen er mindre tilfredsstillende. Det er bl.a. derfor, vi har ønsket TV 2.

Vi vil under udvalgsarbejdet se, om vi på en eller anden måde kan gøre befolkningens muligheder for at følge med i Folketingets arbejde bedre end i dag. Kultur- og kommunikationsministeren har nævnt én mulighed, nemlig via telefon. Jeg vil ikke på forhånd afvise, at der kan være andre muligheder. Vi vil gerne se på det.

Poulsgaard (FP):

Der er mange partier herinde, der ønsker Fælles Kurs derhen, hvor peberet gror. Hvis man vil realisere den mulighed at få dem hen, hvor peberet gror, skulle man give lov til tv-transmissioner, for hørte man på hr. Jørgen Tved og hr. Preben Møller Hansen i 3-4 dage, tror jeg ikke, de fik ret mange stemmer. Derfor kan vi i hvert fald sige, at det ikke er for at fremme deres egne interesser, de har fremsat det beslutningsforslag. Det var det ene, jeg ville sige.

Jeg vil godt sige til kulturministeren, at vi ikke kan pålægge Danmarks Radio noget som helst. Jeg siger det, fordi Fremskridtspartiet den 13. januar 1987 fremsatte et forslag om transmission af Folketingets forhandlinger. Det er vores forslag, Fælles Kurs har stjålet. Vi havde ikke tv med, vi havde bare transmission i radioen.

Det, vi tænkte på, var simpelt hen, at man lod program 2 køre med musik hele tiden. Man kan jo ikke vide, hvornår transmissionen fra Folketinget er sluttet. Når Folketinget begyndte, transmitterede man det hele. Det ville ikke koste mange kroner, for det skulle ikke redigeres eller nogen ting. Det skulle lige ud i æteren, ligesom det var sagt. Det mener vi stadig væk er et godt forslag.

Jeg vil sige til kulturministeren, at hvis der virkelig er et folketingsflertal, der ønsker noget sådant, så tror jeg ikke, at Danmarks Radio vil sidde dette ønske overhørig.

Så vil jeg gerne, nu hvor jeg er i gang, sige tak til SF for SF's stadige støtte til radiotransmission.

Men så må jeg også sige til fru Birte Weiss, at det var da en kolossal foragt for folkestyret, der lå i det, hun sagde, og så en hånlige nedgøring af TV 2. All right, jeg ved godt, at fru Birte Weiss har været formand for Radiorådet, men det er da at nedgøre TV 2 at udtale sig på den måde.

[Poulsgaard]

Det er jo nemt nok hånligt at afvise, når man sidder i et stort parti, der tvangsudskriver millioner til deres egen presse, og som har en masse tv-stationer rundt omkring, og så sige noget med, at journalister er da meget bedre til at redigere det, der skal sendes ud – jeg ved ikke, om det var fru Birte Weiss, der sagde det, det blev i hvert fald sagt. Ja, det kommer an på, hvem der ser på det. For det, som en journalist eller fru Birte Weiss måske kalder væsentligt i en debat, det kalder jeg måske uvæsentligt.

Med en radiotransmission vil vi give lytterne mulighed for at høre debatten i sin fulde ordlyd, så de kan komme og sige: Jamen du sagde sådan. Vi hørte det jo selv i radioen. Du sagde sådan! Radio- og fjernsynsjournalister plukker jo bare en lille smule ud af en sammenhæng. Men i en radiotransmission er der ingen censur; det må være det, man kalder direkte demokrati. Det må være den rigtige måde at gøre det på.

Men jeg er da ikke utilfreds med, og jeg vil også gerne rette en tak til hr. Helge Sander for det, han har fået udvirket med denne telefon, der nu ser ud til måske at blive en realistisk mulighed.

Men stadig væk: vi har selv bevilget os så meget i partistøtte. Hvem betaler den partistøtte? Ja, mig bekendt er det vælgerne. Hvis det skal ende med, at der kun skal være en telefon, man kan ringe op på, så burde det efter min mening være en telefon, som Folketinget betaler. Det er altså ikke helt billigt at ringe fra Vestjylland til København i dagtimerne; så det kan i hvert fald ikke være rimeligt, at de, der vil høre på det, skal betale for det. Derfor tror jeg stadig væk, det var bedre med et radioprogram, der kørte, som vi har foreslået.

Vi kan selvfølgelig støtte den del af forslaget, der går på radiotransmission. Derimod er vi noget tvivlende over for, om vi skal have tv med i billedet. Men det vil vi se på i det udvalgsarbejde, der kommer.

Berlau (FK):

Når man har lyttet til flere ordførere her, kan man nærmest få indtryk af, at man enten lever i fortiden og er frygtelig angst for de moderne medier eller også er frygtelig angst for, at befolkningen skal få indblik i, hvad der i det hele taget sker herinde i Folketinget. Jeg må indrømme, at jeg tror, det er en blanding af begge dele.

Der er noget maskinstormeri i Folketingets medlemmer, og man har tilsyneladende ikke set muligheden af at bruge den moderne teknik. Jeg tror også, at folketingsmedlemmerne i meget stor udstrækning er hundeanst for folket, hundeanst for, at befolkningen skal se, hvad det er for et latterligt foretagende, Folketinget med mellemrum udgør.

Denne debat er et glimrende udtryk for en total mangel på forståelse for forslagets indhold, for det er rent faktisk et forslag, som Folketinget burde være meget tilfreds med. Det er en udvidelse af demokratiet. Hvad kan være mere ønskværdigt for et parlament, end at befolkningen i den størst mulige udstrækning får indblik i, hvad det er, der bliver diskuteret, ved daglig i kunne følge de diskussioner, der foregår? Det vil øge interessen for politik, det vil styrke partiernes mulighed for at få medlemstilgang og dermed en øget interesse for den politiske virksomhed i Danmark.

Der er da nogle fysiske begrænsninger for folks mulighed for at overvære debatterne herinde; sæderne heroppe er med mellemrum to-talt blokeret, så man ikke kan komme ind, når der er vigtige debatter, man gerne vil høre. Jeg har selv prøvet at blive afvist, fordi der var optaget i Folketingets tilhørere.

Hvad skal folk fra provinsen gøre? Hvorledes skal en dame, som gerne vil følge en debat, der interesserer hende, og som borovre i Vestjylland, forholde sig? Skal hun rejse helt til København for at komme ind og følge debatten her, når man har teknisk mulighed for at sørge for, at den kommer ind i dagligstuen? Nej, familien ovre i Vestjylland må altså nøjes med at læse i avisreferaterne, hvad der skete.

Det samme gør sig gældende i en lang række situationer: hver morgen kan folk i radioen høre, at nu skal Folketinget i dag behandle dette eller hint forslag. Det er altså en oplysning, man kan få. Men mulighed for at følge den interessante debat har man altså ikke. Det ville være helt naturligt og logisk, at folketingsmedlemmerne havde en vis interesse i, at deres synspunkter kom ud så bredt som overhovedet muligt. Det er i lyset af det, man skal se vores forslag. Og man skal ikke lytte til alle disse lidt skræmte folketingsmedlemmer, som pludselig gruer for at blive afsløret enten i deres fravær eller i deres talentløshed her på Folketingets talerstol. Det har åbenbart drevet flere af politi-

[Berlau]

kerne til at være skræmt over dette forslag, og det siger jeg med direkte adresse til de ordførere, som har sagt, at de er modstandere af forslaget.

Når vi så har sagt, at vi mener, at forslaget vil højne moralen, så mener vi det helt ærligt. Vi er af den opfattelse, at det ville være i stand til at højne moralen blandt Folketingets medlemmer, hvis de vidste, at de var under en rimelig kontrol af befolkningen, som sad og kiggede på dem. Det er set i massevis af gange, at lige så snart der er fjernsynstransmission af debatten, så myldrer folk herind i salen for at deltage i den, for at være til stede, så de eventuelt kan se deres kontrafej i fjernsynet om aftenen, og derfor er jeg overbevist om, at det er korrekt.

Der er en pjækken uden lige fra Folketingets arbejde. Det er der ingen tvivl om. Jeg deltog i et udvalgs møde i går – man skal ikke fortælle mig, at det er i udvalgene, medlemmerne befinder sig – det var det udvalgs møde, som hr. Preben Møller Hansen refererede til lige før. Der var mig, som ikke er medlem af udvalget, men altså har fået en stedfortræderrolle, så var der ét ordinært medlem, og så kom der ét mere, da vi var nået halvvejs igennem dagsordenen; det var alt. Så skal man ikke fortælle mig bagefter, at det er, fordi man sidder i udvalgene, at man har så travlt, at man ikke kan være til stede nede i salen.

Og det er tilsyneladende symptomatisk. Man kan gå ned og tælle bipperne ved udgangen. Lige nu vil man kunne tælle sig til, hvor mange der allerede har forladt huset, og som end ikke sidder til møde et eller andet sted, og det er almindeligt accepteret.

Folketinget forsøger i øjeblikket at popularisere sig selv ved udsendelse af videobånd og diasserier og andet, og desværre er jeg meget uenig i indholdet i det, for det er løgnagtigt en meget stor del af det, og i et forsøg på at bortforklare folketingsmedlemmernes udebliven fra debatterne i Folketinget har man udsendt disse videoserier og diasserier.

Den praktiske gennemførelse af forslaget er forholdsvis enkel og logisk. Det er noget med at trykke på nogle knapper. Det er hverken nogen økonomisk belastning eller administrativ vanskelighed at få etableret en direkte kommunikation herindefra og ud til befolkningen. Det ville det til gengæld efter min opfattelse være, hvis vi lavede en telefonaflytning, som man vil-

le kunne benytte sig af. Det er overordentlig vanskeligt at forestille sig, hvordan flere hundrede tusinder, som måtte interessere sig for en debat, skulle kunne deltage i et sådant telefonarrangement, foruden at det ville koste en frygtelig bunke penge og ville være ulige fordelt, afhængigt af hvor man bor i landet.

Forslaget er således meget positivt ment, men jeg kan forstå, at vi har ramt en øm tå, og at det er på den baggrund, at en række medlemmer forsøger at tale sig ud af det fornuftige i forslaget.

Formanden:

Det betyder dog noget for en god debat, at man ikke beklikker hinandens synspunkter.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har gjort en opdagelse: det er Fælles Kurs' mission af afgøre, hvem af de 175 andre folketingsmedlemmer der gør deres arbejde godt nok. Og i al velmenthed: Lad dog vælgerne afgøre det. De skal nok – og det har de gjort i mange, mange år – finde ud af, hvem de synes der skal sidde herinde i Folketinget. Det er faktisk ikke det, Fælles Kurs er valgt til. Eller er det?

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg kunne godt være enig med fru Marianne Jelved i dette synspunkt, hvis ikke det forholdt sig sådan, at virkeligheden rent faktisk er en anden. Hvis fru Marianne Jelved bare lige ville tænke tilbage på denne debat og prøve at erindre, med hvilken nidkærhed man har forsøgt at nedgøre vores i øvrigt ganske glimrende forslag!

Det er vores opfattelse, at hvis Folketinget skal komme til at fungere på en retfærdig og en rimelig måde, så skal der store forandringer til i arbejdsformen herinde. Som den er tilrettelagt i øjeblikket, er det ren magelighed fra folketingsmedlemmernes side, der er afgørende for, hvor tit der er møde, og hvor lange møderne er, og intet andet. Det politiske spiller tilsyneladende en underordnet rolle for en lang række medlemmer herinde, og det har noget at gøre med

[Berlau]

arbejdsformen. Folketinget fungerer jo ikke engang som et parlament i dag, det fungerer som en ren arbejdsplads, hvor man har to ugentlige faste fridage plus sin weekend, og så har man nogle behagelige mødetider herinde i salen, og det er en uacceptabel måde at drive politik på.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg synes bare, at der grænser for, hvilke uforskammetheder vi kan stå model til. Hr. Berlau har nu to gange, har jeg noteret, talt om at holde fri fredag, lørdag, søndag og mandag. Jeg tror kun, det er Fælles Kurs' medlemmer, der eventuelt holder fri disse fire dage. Jeg kender ikke alle medlemmers kalender, lige så lidt som hr. Berlau gør, men jeg kender en række medlemmer, og jeg kender min egen. Jeg har ikke haft én eneste mandag eller fredag fri siden nytår og vil heller ikke få det resten af tiden indtil juni. Og weekenden – nu er det selvfølgelig også specielt for os, der er samlet her inden for kulturområdet – de fleste weekender er jo belagt, fordi kulturområdet inklusive idrætten er noget, der foregår, når folk har fri, og derfor er det selvfølgelig dér, disse aktiviteter foregår. Det er der en god forklaring på, men det er bare det, der gør det så urimeligt.

Jeg må give formanden ret i, at det her ikke handler om medlemmernes mødekalendere, men da hr. Berlau nu drejer det over i den retning, så synes jeg, det er urimeligt over for de mange, hvis søgere måske nu sidder nede i holderen, og som er på vej rundt i landet for at holde møder. Det gør vi i mit parti. Det gør man i mange af de andre partier. Det er muligt, at Fælles Kurs, når de har varmet stole her hele dagen, går hjem og lægger sig på sofaen. Det gør vi ikke, det kan jeg forsikre hr. Berlau om, og derfor syntes jeg, det var så urimeligt, at jeg blev nødt til at tage ordet. Jeg beklager, at jeg igen kom ind på kalenderen, men jeg synes, Fælles Kurs appellerer til det med deres uforskammetheder over for de 175 medlemmer.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg henstiller endnu en gang til, at man holder sig til emnet. Nu er det hr. Preben Møller Hansen.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan da oplyse hr. Helge Sander om, at jeg kører direkte herfra til Lyngby Kro mellem Slangerup og Farum, fordi jeg har et møde dér i aften kl. 20, til hr. Helge Sanders orientering.

Så vil jeg gerne sige, at denne debat for så vidt er den samme, som er ført andre steder. Den er ført de steder, hvor man har udelukket medlemmer og mennesker fra at være delagtige i det, der foregår. Man har opbygget forskellige organisationer som kinesiske æskesystemer, hvor medlemmerne er kontingentkvæg, hvor man i og for sig frygter medlemmerne.

Vi har set nøjagtig den samme diskussion i England. Dér lykkedes det i slutfasen at finde et flertal i det engelske parlament, der resulterede i, at man traf den beslutning, at fremover skulle det engelske parlament være dækket af tv, således at befolkningen overalt i Irland, Skotland og England kunne overvære debatterne. Og det er det, vi ønsker. Jo flere der kan overvære diskussionerne, jo bedre.

Jeg kan ikke fatte den argumentation, der bliver vendt imod det. Den holder ikke, idet vi er folkevalgte, og alt, hvad vi beskæftiger os med, må alene være folkets problemer. Vi er ikke valgt herind for at varetage partiets problemer. Vi er folkevalgte for at varetage det danske folks problemer, og derfor skal vi selvfølgelig også lukke op, således at befolkningen kan se, hvem det er, der taler i den og den sag, og hvem der taler i den og den sag.

Så vil der også udkrystallisere sig holdninger i befolkningen, som måske kan medføre, at sådan nogle som Fælles Kurs bliver smidt ud, eller måske Venstre. Måske bliver Fælles Kurs et større parti, men det afgørende i den demokratiske proces er jo netop, at alle nye politiske kræfter kommer frem, idet de afspejler nutiden. Hvis man er modstander af det, er det selvfølgelig beklageligt, for så er man præget af konservatisme og er bange for dem, der har valgt os.

Det er det, der er begrundelsen for, at vi har fremsat forslaget. Vi ønsker at få befolkningen medengageret i de problemer, der er. Lad os nævne nogle ting.

Vi beslutter i Folketinget, at man skal bruge, et slag på tasken, 10 mia. kr. til hybridnet. Ja-

[Preben Møller Hansen]

men hvorfor ikke lægge det ud til folkelig debat og lade folket tage beslutningen? Det er dog trods alt mange penge, som befolkningen skal betale.

Man beslutter sig til en fast forbindelse over Storebælt til 12–15 mia. kr. Jamen hvorfor ikke lægge den ud til debat og beslutning i befolkningen? Det er jo et spørgsmål om demokrati.

Jeg ved da godt, at når man tidligere var modstander af det og så pludselig går med til det, så er det selvfølgelig noget skidt. Det er klart, det er noget skidt, når sådan noget sker, men det vigtige er, at hvis man ændrer standpunkt, så skal man fortælle, at man ændrer det, og forklare hvorfor. Så sker der ikke noget, for mennesker er normalt fornuftige, og hvis man ændrer sit politiske synspunkt og begrunder det med en fornuftig forklaring, så vil folk også acceptere det. Men dér er der altså nogle, der er bange. Det er vi ikke: Vi ønsker, at så store dele af den danske befolkning som overhovedet muligt kan blive engageret og høre.

Så er der kommet noget frem om en telefon. Det lyder da besnærende, hvis man som vi har gratis telefon; så er det jo bare at dreje og sige: op i revyen med, hvad det koster. Men de, der sidder derude som pensionister og har svært ved at få det til at løbe rundt, har vanskeligt ved at betale en regning, der er baseret på, at man har lyttet til en debat i Folketingssalen. Her synes jeg, Fremskridtspartiet var udmærket, da de sagde; Jamen så gør det gratis. Men det ville være ulige lettere, om man i de 97 dage, hvor vi er her – det er kun 97 dage på et helt år – henstillede til Danmarks Radio og tv, at man gjorde plads til at vise og sende det, der sker i denne folketingsaal. Jeg tror ikke, man skal være bange for noget sådant. Man skal aldrig frygte dem, som man repræsenterer; så begår man den største fejl, man nogen sinde har begået. Derfor kan jeg kun beklage, at man ikke er interesseret.

Jeg er ikke gået ind på spørgsmålet om det udvalgsarbejde, som nogle påstår de har. Vi har en fuldkommen nøjagtig statistik over, hvem der deltager i udvalgsmoderne, hvor mange der ikke er her i huset, og hvor de er henne, vær evig forvisset om det, og vi skal nok forklare, hvordan det forholder sig, når tiden er inde.

Jørgen Tved (FK):

På nuværende tidspunkt, hvor der endnu er en halv snes medlemmer tilbage i salen, kunne det jo være interessant, om tv-overvågningen var af en sådan karakter, at man kunne forklare folk, at nu er samtlige medlemmer taget ud til møder rundt i landet. Nu har de meget travlt, der er fodboldkamp og teaterbesøg, der skal klares, og det er en del af det hårde job, som vi har påtaget os.

For nogen tid siden kunne man i aviserne læse: nu skal disciplinen strammes op, nu skal medlemmerne møde på deres arbejdsplads, nu skal der ske noget i Folketinget. Ja, det var overskrifter foranlediget af noget afstemningskaos, hvor godt 100 mennesker deltog i en afstemning. Der er ikke sket noget med denne disciplin, for allerede dagen efter kunne man konstatere ved afstemningen, at der såmænd hverken var færre eller flere, end der havde været ved tidligere afstemninger. Det ligger nogenlunde konstant, at der er 55–60 mennesker, som aldrig kommer, det kan naturligvis være et skiftende antal. Men det er da en besynderlig arbejdsplads, hvor man kan konstatere, at når klokken i huset lyder som tegn på, at nu er der afstemning i salen, så er der altså, et slag på tasken, ca. 60 mennesker, der ikke er til stede i huset, og som altså ikke er til stede på deres arbejdsplads.

Der er nogle, der påstår, at man som valgt medlem af det danske Folketing er forpligtet til at fare rundt omkring i verden og passe diverse – det kan være ferieture, studieture, eller hvad man nu vil kalde det. Vi har bragt nogle af disse eksempler frem, hvor man siger, at det er en tilidsmand valgt af det danske folk til at varetage lovgivningen her i landet, der uden at bede om orlov skal have sin hyre for at rejse rundt omkring i den store verden og lave forskellige små sjove gøremål. Efter vores opfattelse er det at gøre nar af skatteyderne, når man rejser udenlands, uden at det direkte er i Folketingets tjeneste.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vær venlig at holde Dem til beslutningsforslagets emne.

Jørgen Tved (FK):

Jamen motiveringen for, at vi har fremsat dette forslag, er ikke blot, at arbejdet i Folketinget efter vores opfattelse er tilrettelagt på en dårlig måde – det har flere af de tidligere ordførere været inde på – men også, at vi ønsker at få dokumenteret over for vælgerne, over for befolkningen, at en række medlemmer, som påstår, at de har de store arbejdsbyrder, faktisk spiller folk på næsen. Vi synes, det kan være gavnligt, om man konfronterer folk med deres udtalelser herinde i Tinget og de udtalelser, som de kommer med andre steder. Derfor har vi foreslået, at der er både radio- og fjernsynstransmission.

Der er jo en stor forskel på den måde, man optræder på uden for huset, og den måde, man optræder på her. I formiddags, da vi startede møderne her i Folketinget, greb vi fat i et folketingsmedlem, som i en anden regi prøvede på at føre vælgerne, befolkningen, bag lyset med nogle urigtige oplysninger. Det var ikke den eneste gang, det pågældende medlem havde gjort det, og det er en fremgangsmåde, som andre medlemmer også benytter sig af.

Fru Birte Weiss havde nogle meget hånende bemærkninger om forslaget. Jeg kan godt forstå, at fru Birte Weiss optrådte, som hun gjorde. Jeg kan huske fru Birte Weiss på pladsen her udenfor den 8. september 1987, hvor hun tordnede til en forsamling, der var tromlet sammen: Vi vil vælte denne regering ved den først givne lejlighed. Da fru Birte Weiss fik den først givne lejlighed, havde hun åbenbart ændret opfattelse. Vi tror, det ville være gavnligt, om fru Birte Weiss' vælgere fik afsløret, hvor hurtigt man kan skifte standpunkt i forskellige sager.

Det er allerede sagt, at tv-overvågning eller -transmission, om man vil, var noget, man stredes om i England i lang tid, men her fandt man altså frem til, at det var fornuftigt, også for demokratiet, for folkestyret, at man havde den slags transmissioner. De er nu en kendsgerning. Det kan godt være, vi skal slås længe for, at det samme sker her i huset, at det bliver en lang og en sej kamp.

Man har brugt mere end 700.000 kr. for at forklare folk, der kommer i huset, hvorfor salen altid er tom, mere end 700.000 kr. til dias og vi-

deo, for at man kan demonstrere over for de gæster, der kommer her i huset, at medlemmerne er altså travlt beskæftigede. Jeg ved ikke, om man i den diasserie har et billede af kassen med bippere, der står nede ved udgangen, for så kunne man måske også forklare, hvorfor der altid er et betragteligt antal bippere i denne kasse. Det kunne måske være rimeligt, og det er måske lidt af baggrunden for vores forslag. Hvorfor er det nødvendigt for Folketinget at lave den slags foranstaltninger, lave den slags diasserier, for ligesom at dokumentere medlemmernes store arbejdsbyrde?

Efter vores opfattelse er det enten af frygt for at blive afsløret i sin egen nøgne ynkelihood, man går imod vores forslag, eller også er det alt andet end respekt for folkestyret, når man går herop og tager afstand fra forslaget. Som sagt tror jeg, at bl.a. de argumenter, vi bruger – vi kommer også af og til til et møde ude i landet, hr. Helge Sander, det sker – og som vi fører frem på disse møder om, hvordan en række medlemmer nedvurderer arbejdet i Folketinget, er med til at lægge pres, sådan så informationerne her fra Folketinget vil blive udvidet, i første omgang måske ikke så vidt, som vi ønsker det, men vi har jo allerede hørt, hvordan forskellige ordførere siger: Nå ja, radiotransmission, det kunne vi nok gå med til. Det betragter vi så som et skridt på vejen. Man kunne lave telefonordninger; teknisk er det jo muligt at kalde op til et nummer, som er gratis at kalde op til, og jeg håber, hr. Helge Sander er indstillet på, at det skal være gratis at få informationer fra Folketinget.

Jeg har lige fået at vide, at jeg vil få en dyrtidsregulering på ca. 1.000 kr. om måneden, og jeg kan huske noget om, at pensionisterne i forbindelse med finansloven fik mellem 200 og 300 kr. om måneden. Jeg skal altså have 2 eller 3 gange så meget; jeg kan ikke se nogen rimelighed i disse ting. Men det er pensionisterne rundt omkring, som man siger selv skal betale for at få nogle af disse informationer.

Hvad så med de mange udvalgsmøder? Ja, i dag var der tre udvalgsmøder, der begyndte kl. 9, og der var i hvert tilfælde i det udvalgsmøde, jeg deltog i, en rimelig besætning, vi var da en halv snes stykker det meste af tiden. Da jeg måtte forlade udvalget, var der vist fire tilbage.

[Jørgen Tved]

Men ellers er udvalgene med megen kløgt lagt samtidig med, at Folketinget har møder. Det synes vi er en dårlig måde at tilrettelægge arbejdet på. Men vi ved også, at det er en dårlig undskyldning, når så mange siger, at de deltager i udvalgmøderne, for det har vi jo konstateret, ikke passer. Så derfor holder den forklaring ikke.

Jamen der er bud efter folketingsmedlemmer fra alle ender og alle leder af landet; vi kan ikke nå vores aftenmøder, siger hr. Tommy Dinesen. Jamen hvis vi tager de grønne hæfter igen, som andre har henvist til, så kan vi se, at det faktisk er temmelig få møder, der forhindrer, at man kan holde aftenmøder. Det er ikke ret tit, at man i Folketinget står her til kl. 19.00 om aftenen; som regel er man færdig i god tid. Man møder sent, og så går man lidt tidligt hjem, og det er jo en meget god skik.

Hvorfor skal vore arbejdsbetingelser være anderledes end de skatteyderes, der skal betale gildet? Hvorfor skal vore muligheder for at virke – jeg havde nær sagt normalt – være lettere? Da jeg var maskinarbejder, havde jeg et stempelur, som jeg skulle stemple ind og ud på – det var måske ikke så ringe en ordening, at vi fik aflønning efter, hvor mange timer vi var på arbejdspladsen, hvor mange timer vi var i huset. Det er ingen dårlig vittighed eller et dårligt forslag. Jeg synes egentlig, at det var en rimelig ordening, at vi kunne sige til de mennesker, der har valgt os: Jamen selvfølgelig passer vi vores arbejde.

Hr. Helge Sanders arbejdsbyrde er særlig stor. Det er jo meget belastende at gå til fodboldkampe hver lørdag-søndag, men det er altså noget, andre mennesker betragter som en fritidsforøjelse, og hvis man blander det hele sammen, så kan man jo godt få fyldt kalenderen gevaldigt op.

Som sagt er vores forslag fremsat, for at informationerne herfra kunne komme ud til folk direkte og ubeskårne. Jeg ved godt, de fleste vil have dem redigeret. Vi så meget gerne, at de kom ud ubeskårne, således at folk selv kunne vurdere, hvad der var ret og rimeligt, således at folk fik et direkte indtryk af, hvilken afstand der er mellem det, folketingsmedlemmerne siger uden for huset, og det, de siger, når de kommer herind, hvor beslutningerne skal tages.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget for Forretningsordenen (2/3 88):

Udtræder: Bente Juncker (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (3/3 88):

Udtræder: Aage Frandsen (SF)

Nyt medl.: Holger K. Nielsen (SF)

Nordisk Råd (3/3 88):

Udtræder: Mette Groes (S)

Nyt medl.: Kaj Poulsen (S)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (3/3 88):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Nyt medl.: Lone Dybkjær (RV)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (4/3 88):

Udtræder: Holger K. Nielsen (SF)

Nyt medl.: Aage Frandsen (SF)

Udtræder: Lone Dybkjær (RV)

Nyt medl.: Jørgen Estrup (RV)

Socialudvalget (15/3 88):

Udtræder: Jane Oksen (FP)

Nyt medl.: Pia Dahl (FP)

Miljø- og Planlægningsudvalget (16/3 88):

[Fjerde næstformand]

Udtræder: Helen Beim (S)
Nyt medl.: Korneliusen (S)
Udtræder: Rahbæk Møller (SF)
Nyt medl.: Margrete Auken (SF)

Udvalget angående Dansk Sikkerhedspolitik
(16/3 88):

Udtræder: Annette Just (FP)
Nyt medl.: Behnke (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
torsdag den 17. marts 1988, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 18.59
